

УДК 336.711:336.748.4

ПИТАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ В ЦЕНТРАЛЬНИХ БАНКАХ

П. Шпіка

На сьогодні збереження цінності грошей та внесок у розвиток фінансової стабільності є предметом занепокоєння більшості центральних банків. Значний наголос на фінансовій стабільності спричинив такі зміни в організаціях, як створення комітетів, метою яких є координація діяльності різних виробничих одиниць, та відкриття департаментів, покликаних вирішувати проблеми фінансової стабільності. В даній статті об'єднано докази стосовно ролі центральних банків у досягненні та збереженні фінансової стабільності та різні підходи, які слід прийняти до уваги.

Ключові слова: фінансова стабільність, аналіз фінансової стабільності, центральні банки, фінансова криза.

Наголос на фінансовій стабільності

Чому стільки уваги надається питанням фінансової стабільності?

З історичної точки зору можна згадати два важливі періоди банківських криз: фінансові негаразди кінця 1920-х та початку 1930-х років, а також банківські кризи, які почались наприкінці 1980-х. У емпіричному дослідженні 21 країни Бордо, Ейченгрін, Клінгбіел та Мартіне-Перія (2001) виявили, що через 25 років після 1945 року мала місце лише одна банківська криза, проте починаючи з 1970 року відбулося 19 таких потрясінь¹.

Фінансові кризи – це спалахи високої волатильності на фінансових ринках, проблеми ліквідності та неплатоспроможність учасників фінансового ринку, що дає поштовх певним економічним зрушенням. Фінансова криза може відбутися внаслідок дестабілізації розвитку на макроекономічному рівні, наприклад, в результаті диспропорції погашення заборгованості чи нестабільності режимів обмінного курсу. Асиметрія інформації між окремими гравцями ринку чи дестабілізація поведінки також становлять загрозу стабільності фінансової системи.

Таблиця 1

Ринкова турбулентність та кризи кінця 1980-х та початку 2000-х років

Кінець 1980-х/1990-х рр.	Японська криза в 1990-х → Обвал цін на ринку нерухомості та біржового курсу в кінці 1980-х років
1992	Криза валютного курсу (Італія, Великобританія)
1994-1995	Мексиканська криза. Занепад Barings
1997	Усунення помилок на фондовому ринку США
1997-1998	Азіатська криза (Таїланд, Індонезія, Корея)
1998	Дефолт в Росії. Криза LTCM
1999	Кризи в Туреччині та Аргентині
2000	Міжнародна криза на ринку акцій
2001	Проблеми корпоративного управління (Enron, WorldCom). Терористичний акт 11 вересня 2001 року
2001-2002	Криза в Аргентині

¹ Бордо, Ейченгрін, Клінгбіел та Мартіне-Перія (2001).

Дійсно, велику кількість фінансових криз зареєстровано починаючи з кінця 1980-х років у промислово розвинутих країнах та країнах, економіка яких перебуває на стадії становлення. Фінансові кризи, які мали місце в останньому випадку (стадія становлення), довели, що дерегуляція та лібералізація фінансової системи повинні йти пліч-о-пліч з розвитком відповідної нормативно-правової моделі. За останні роки фінансові системи розвинутих країн просто мусли пережити різні шоки, такі як розрив “нової економіки”, атака терористів 11 вересня 2001 року та недосконалість технологій бухгалтерського обліку деяких головних підприємств.

Значення досвіду країни

Ступінь та характер банківських криз дуже відрізняються. Спільним результатом спостережень є те, що фінансові кризи часто поширюються на матеріальну сферу економіки. Вони можуть привести до суттєвого зниження продуктивності. Фінансова нестабільність дорого коштує в плані як продуктивності, так і фінансових витрат. Втрата прибутковості під час фінансової кризи може складати від 15 до 20% ВВП¹.

Причини фінансових криз не завжди зрозумілі. Наприклад, вчені й досі розходяться у своїх висновках стосовно головних факторів азійської валютної кризи. З одного боку, багато хто стверджує, що основна економічна інформація тих економік до спалаху кризи не була причиною для хвилювання і що поява криз більш імовірно стосувалась ризикованої поведінки, викликані макроекономічними факторами. З іншого, збільшення дефіциту поточного рахунку вказували на збільшення проблеми конкуренції.

Емпіричне дослідження фінансових криз

Виявлення економічних криз та відбір можливих факторів для пояснення спалаху кризи також привернули багато уваги з боку представників наукової спільноти. Тому в багатьох наукових статтях запропоновано ідентифікацію турбулентності на ринках іноземної валюти за допомогою використання індикатора, що базується на невідомих симптомах таких епізодів “валютної турбулентності”².

Класичною роботою, яка була проведена на предмет вирішення цього питання, стала праця Камінські та Рейнгарт (1999), які зосередились на подвійних кризах (одночасна наявність валютної та банківської криз). Їхнє дослідження охопило 20 промислово розвинутих та новостворених економік за період 1970-1995 рр. Автори виявили, що поштовхом для виникнення кризи часто слугувала макроекономічна неузгодженість, як то екстенсивний ріст грошової маси та кредитів, незначний експорт та ріст виробництва, завищена оцінка реального обмінного курсу. Тому макроекономічні змінні можуть забезпечити корисну попередню інформацію на предмет імовірності появи фінансової кризи. Проте індивідуальні банківські кризи відрізняються одна від одної.

Значення для міжнародних творців політики та центральних банків

Особи, що визначають політичний курс на міжнародному рівні, та центральні банки відреагували на ранній стадії на зростаюче число спалахів на фінансових ринках. У 1999 році було створено Форум з фінансової стабільності, а в кінці 1990-х стартувала Програма оцінки фінансового сектора (FSAP) – спільна спроба Міжнародного валютного фонду та Світового банку. Водночас деякі центральні банки розпочали розробку звітів про фінансову стабільність як засіб представлення аналізу факторів, що становлять загрозу для фінансового сектора (наприклад, Банк Англії, Sveriges Riksbank).

У квітні 1999 року було скликано Форум з фінансової стабільності (FSF), метою якого стало сприяння міжнародній фінансовій стабільності через інформаційний обмін та міжнародне

¹ Див., наприклад, Хоггарт та Сапорта (2001).

² Deutsche Bundesbank (1999) та посилання на цю роботу.

партнерство у сфері фінансового контролю та нагляду. На регулярній основі форум об'єднав національні органи влади, відповідальні за фінансову стабільність, у міжнародні фінансові центри, міжнародні фінансові інститути, міжнародні угруповання за секторами та комітети експертів центральних банків. Форум з фінансової стабільності покликаний скоординувати спроби різних органів з метою сприяння міжнародній фінансовій стабільності, покращення функціонування ринків та зниження систематичного ризику.

Програма оцінки фінансового сектора націлена на підвищення ефективності спроб, метою яких є сприяння ефективності фінансових систем в країнах, що є членами МВФ та Світового банку.

Міжнародне партнерство

У надзвичайно інтегрованій міжнародній фінансовій системі фінансової стабільності неможливо досягти, якщо нація діє сама по собі. Окрім Форуму з фінансової стабільності та Програми оцінки фінансового сектора, створеної МВФ, є й інші міжнародні форуми для обговорення та аналізу стану фінансової стабільності та розробок для її покращення. Комітет глобальної фінансової системи центральних банків країн-членів Групи десяти (CGFS), здійснює контроль за розвитком міжнародних фінансових ринків. Він зобов'язаний встановлювати та оцінювати потенційні джерела стресу на міжнародних фінансових ринках.

Причини для більш сильного залучення центральних банків

Захист стабільності фінансових систем на національному та міжнародному рівнях є важливим питанням для центральних банків у зв'язку з можливими головними витратами, пов'язаними з розколом фінансових систем. Зацікавленість центральних банків в абсолютному функціонуванні фінансових систем тісно пов'язана з головною роллю, яку фінансові системи, особливо банки, відіграють в розвитку монетарної політики. Розкол фінансової системи може призупинити або перешкодити передачі імпульсів монетарної політики в реальну економіку. Штучне збільшення ціни активів чи кредитні буми можуть підірвати основу цінової стабільності на середньо- чи довгострокову перспективу. Тому впевненість у валюті та функціональна життєздатність фінансової системи ідуть пліч-о-пліч, проте не залежать одна від одної.

Нарешті, центральний банк також зацікавлений у розвитку фінансової системи, тому що потреба окремих учасників фінансового ринку в ліквідності може виникати й зростати з приходом шоків та дисбалансів. На інтегрованих фінансових ринках така нестача ліквідності може досить швидко поширюватись, а коли вона досягає важливих учасників ринку, то має негативний вплив на фінансову систему в цілому. Будучи єдиним джерелом коштів, центральний банк повинен відігравати ключову роль у вирішенні банківських криз.

Як центральні банки визначають та організують свою функцію фінансової стабільності

Питання обов'язку та влади

Розпорядження центральних банків стосовно фінансової стабільності та їхні повноваження до виконання цих розпоряджень є більш різноплановими та менш зрозумілими, ніж їхні розпорядження, що стосуються цінової стабільності. Визначення та надання пріоритетності у розгляді питань грошово-кредитної політики та фінансової стабільності можуть бути проблематичними. Визнано, що центральні банки роблять свій внесок у підтримку фінансової стабільності разом з іншими установами типу казначейств, контролюючих органів поза межами центрального банку та депозитних страхових інститутів.

Беручи це до уваги, захист стабільності фінансової системи є наразі головним завданням центральних банків. Договір про заснування Європейського Союзу (стаття 105, параграф 5), наприклад, чітко визначає частку у відповідальності за фінансову стабільність для Європейської системи центральних банків (ESCB) та для інших національних центральних банків

ESCB. Визначено також головні обов'язки для центрального банку по відношенню до фінансової стабільності у відповідному законі центрального банку (наприклад, Банк Японії, Резервний банк Австралії).

Деякі країни зробили навіть більше. У Законі Національного банку Чехії (CNB) чітко визначено роль центрального банку у підтримці фінансової стабільності (Акт №6/1993). Крім того, CNB є навіть зобов'язаним представити Звіт про фінансову стабільність палаті депутатів принаймні раз на рік.

Визначення фінансової стабільності

Формування робочого визначення поняття фінансової стабільності можна було б вважати найважливішим стандартним блоком аналітичної моделі, розробленої для оцінки, моніторингу та захисту стабільності фінансової системи.

Визначення фінансової стабільності повинне включати декілька основних моментів. Фінансові ризики мають бути оцінені з відповідним рівнем точності та ефективно управлятися за допомогою використання новаторського підходу.

Велика кількість центральних банків, таких як Банк Англії, рухалась в напрямку широкого визначення фінансової стабільності: *Відповідальність за фінансову стабільність означає встановлення ризиків у фінансовій системі та зусилля, націлені на їх послаблення*¹. Таке визначення може допомогти знизити репутаційний та моральний ризики, які виникають внаслідок помилкового уявлення про обов'язки центрального банку по відношенню до фінансової стабільності.

Європейський центральний банк розробив наступне визначення даного поняття: *Фінансова стабільність – це умова, за якої фінансова система здатна протистояти негараздам та впоратися з фінансовою незбалансованістю*.

Подібний широкий підхід до даного поняття використовує й Deutsche Bundesbank: *Фінансова стабільність – це стабільний стан, в якому фінансова система ефективно виконує свої ключові функції, як то розміщення ресурсів та диверсифікація ризиків, та здатна робити це навіть у випадку потрясінь, стресових ситуацій та періодів ґрунтовних структурних змін*².

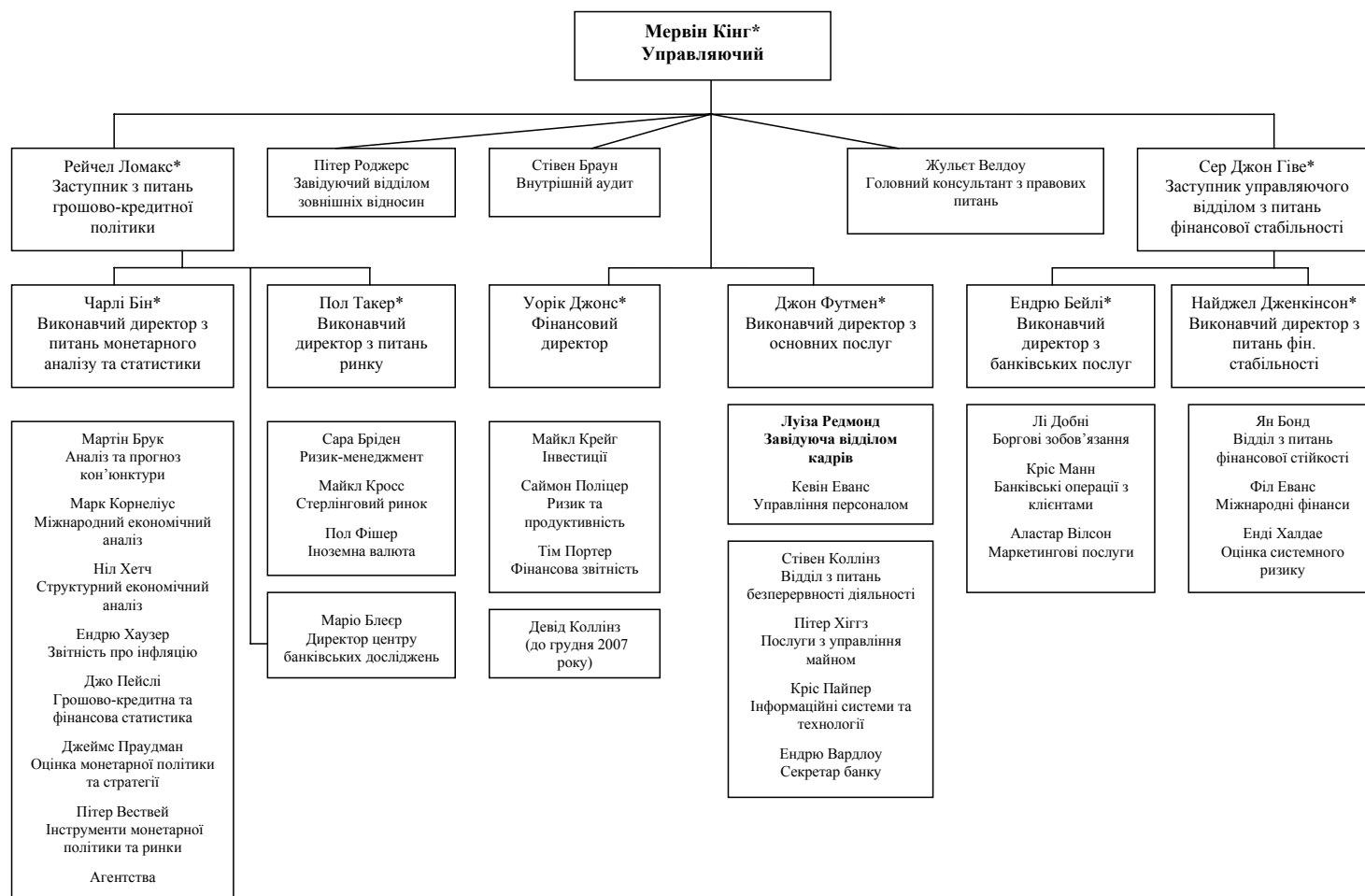
Таке широке визначення в якості основних елементів включає фінансових посередників, фінансові ринки та фінансові інфраструктури. Воно містить розширену програму дій по відношенню до фінансової стабільності. В результаті загроза для фінансової стабільності може виникнути не лише внаслідок шоків, але й через неорганізоване врегулювання дисбалансу, створене в минулому як результат надміру оптимістичних очікувань стосовно майбутніх прибутків.

Загальний огляд організаційних методів

Внутрішня організація функції фінансової стабільності центральних банків залежить від багатьох факторів. У деяких випадках це було результатом реакції на основну фінансову кризу, в інших – наслідком втрати одного головного обов'язку та спроб знайти сфери, де можна зробити якийсь новий важливий внесок, а в деяких ситуаціях це було мотивоване непереборним бажанням провести зосереджену, новаторську роботу, націлену на пом'якшення ризиків у фінансовій системі.

¹ Банк Англії (2007).

² Deutsche Bundesbank (2006).

* Члени вищого виконавчого керівництва.

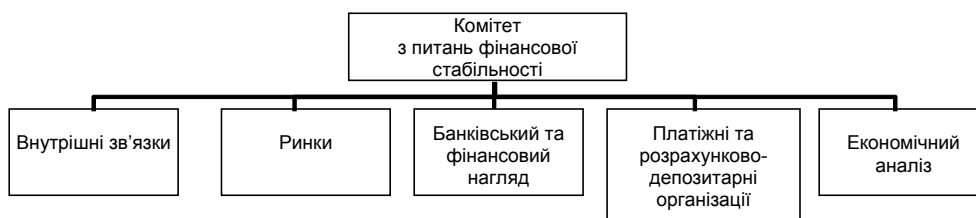
Рис. 1. Організаційна схема Банку Англії

Можна визначити три головні підходи до організаційної структури функції фінансової стабільності центральних банків:

- ◆ Встановлення відділу/підрозділу/філіалу з питань фінансової стабільності, в якому проводяться всі операції, що стосуються фінансової стабільності.
- ◆ Встановлення перехресних відомчих комітетів для координації та управління всіх видів діяльності, що стосується фінансової стабільності різних підрозділів, філій.
- ◆ Покладання на існуючі організаційні механізми, які, як доведено, були ефективними у вирішенні всіх видів питань фінансової нестабільності.

Створення відділів/підрозділів фінансової стабільності стало найбільш поширеним підходом. Найяскравішим прикладом є Банк Англії, який має підрозділи з питань монетарної політики та відділи, діяльність яких пов'язана з вирішенням проблем фінансової стабільності. Організаційна схема Банку Англії показує чітку диференціацію між функціями монетарної стабільності та фінансової стабільності.

Деякі центральні банки заснували внутрішні комітети для вирішення проблем фінансової стабільності. Deutsche Bundesbank прийняв міждисциплінарний підхід до проведення операцій у сфері фінансової стабільності. Представники відділів банківського та фінансового нагляду, міжнародних відносин, діяльності ринків, економічних показників, розрахунково-депозитарні організації тісно співпрацюють та порівнюють свої методи, дані та досвід, щоб оцінити загальну картину стосовно ситуації стабільності фінансової системи Німеччини.

Комітети з питань фінансової стабільності не мають тих самих чи подібних повноважень на прийняття рішень, що й комітети чи ради з питань монетарної політики. Їх намір – представити загальне бачення стосовно розробок, які можуть вплинути на фінансову стабільність, та координувати подальші дії за допомогою спеціалізованих відділів.

Висвітлення питань фінансової стабільності

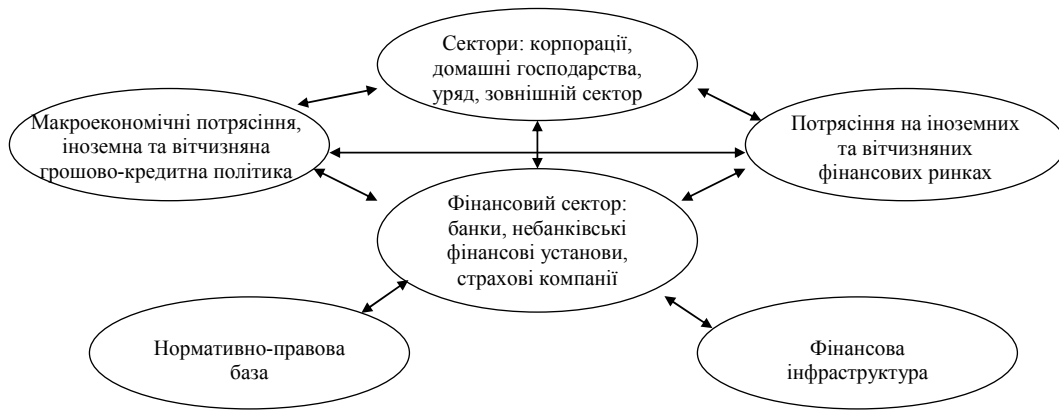
На сьогодні значна кількість центральних банків публікує регулярні звіти, присвячені питанням фінансової стабільності. Ці звіти носять назву *Звіт про фінансову стабільність* та *Огляд фінансової стабільності*, і, як правило, публікуються раз чи двічі на рік.

Deutsche Bundesbank публікує результати цього тривалого аналізу раз на рік у *Огляді фінансової стабільності*. Окрім тривалого аналізу ситуації стабільності, науково-дослідницькі роботи, які проводяться Центром досліджень Бундесбанку, сприяють покращенню методів аналізу та детальному дослідженню спеціальних аспектів.

Концептуальні питання аналізу фінансової стабільності центральних банків

Основні принципи

Головна мета оцінювання фінансової стабільності – це аналіз ризиків фінансової системи, а також вивчення взаємозв'язків між та всередині окремих її компонентів.

Джерело: Національний Банк Чехії, Звіт про фінансову стабільність, 2004.

Фінансовий сектор проводить операції в середовищі, окресленому зовнішніми та внутрішніми макроекономічними розробками, розвитком фінансових ринків та розробками в корпоративному секторі та секторі приватного домогосподарства. Потрясіння, які виникають у формі змін на ринку та кредитних ризиків, впливають на стабільність фінансового сектора. Дестабілізація факторів може набути форми інфекції, яка виникає на основі проблем окремої фінансової установи, якщо ця установа попереджає системний ризик.

Успіх, з яким фінансові інститути справляються з зовнішніми та внутрішніми потрясіннями та усувають можливі негативні ефекти, залежить від їхньої ефективності, результативності та міцності капіталу. Головним аспектом є здатність управляти ризиками.

Значення банківського та фінансового нагляду

Окрім функції фінансової стабільності деякі центральні банки також відповідають за банківський та фінансовий нагляд. Таким чином, мікро- та макропруденційний аналіз фінансової системи – це додаткові перспективи фінансової стабільності.

Банківський та фінансовий нагляд, який проводиться Deutsche Bundesbank, робить значний внесок у збереження стабільності фінансової системи. У зв'язку з роллю, яку він відіграє у нагляді, та у зв'язку з системою регулювання банківської системи Bundesbank також розділяє відповідальність за постійне врегулювання положень до нових розробок в банківському секторі. Вся інформація та результати, отримані завдяки операційному нагляду, формують обов'язкову базу для макропруденційного аналізу стабільності. Ця інформація може допомогти банкам розвинути “тонке сприйняття” для оцінки якості фінансової стабільності.

Висновки

Все більша кількість центральних банків використовує надійні методи глибокого та переконливого аналізу фінансової стабільності.

Підхід, який використав Deutsche Bundesbank для аналізу фінансової стабільності, базується на оцінці умов фінансової системи, джерел потенційних ризиків та здатності системи впоратися з ними. Модель для проведення такого аналізу має в своєму центрі набір показників, які спираються на різноманітні джерела даних.

За останні роки значний прогрес було зроблено центральними банками в плані розвитку доцільної концептуальної та статистичної моделі. Проте наразі аналітична модель для вирішення питань фінансової стабільності все ще не є досконалою. Спроби аналізу у сфері фінансової стабільності й досі перебувають на стадії зародження, незважаючи на суттєвий прогрес за останні роки. Однак є безсумнівні труднощі концептуального характеру, які притаманні саме цій сфері. Поки що немає загальноприйнятого набору показників оцінювання

стану фінансової стабільності. Зростаюча складність та взаємозалежність фінансових систем можуть ускладнити тлумачення існуючих індикаторів фінансової стабільності, змушуючи покривати та розширювати існуючу статистичну модель.

На сьогодні розроблено відносно прості індикатори для оцінки міцності банків. До тлумачення цих індикаторів необхідно підходити дуже обережно. Надмірна впевненість відносно якогось окремого показника та ігнорування потреби в більш ширшій оцінці економічних та фінансових умов на базі широкого набору критеріїв можуть привести до потенційно необґрунтованої оцінки фінансової стабільності.

Тривалий процес фінансового розвитку та інтеграції, а також хвилі фінансових інновацій, особливо на кредитних ринках, ускладнюють оцінку фінансової стабільності. Працівники центральних банків повинні чітко реагувати на вплив багатьох факторів, пов'язаних з глобалізацією, розвитком ринків та інтеграцією, а також з інноваціями в фінансових системах¹.

Звіти про фінансову стабільність виносять питання фінансової стабільності центральних банків на розгляд та критику преси і наукової спільноти. Це є підґрунтям для обговорення з фінансовими інститутами.

З одного боку, розширене розуміння громадськістю того, що є фінансова стабільність і яку роль в її збереженні відіграє центральний банк, здається бажаним. З іншого, якщо громадськість приймає спроби центрального банку робити внесок у таке розуміння як знак того, що повноваження центрального банку стосовно збереження фінансової стабільності є такими ж широкими, як і повноваження, що стосуються стабільності цін, ці спроби передачі інформації можуть привести до очікувань, які знаходяться поза компетенцією та повноваженнями центрального банку.

Немає сумніву в тому, що функції фінансової стабільності центральних банків вплинули на періодичне спостереження та оцінку стану фінансової стабільності. Оприлюднення результатів аналізу фінансової стабільності привели в бойову готовність фінансові інститути та гравців ринку. Звіти про фінансову стабільність є інструментом ініціації плідного обговорення цього питання громадськістю та представниками наукової спільноти.

Список використаних джерел

1. Bank of England: Financial Stability Report, April 2007.
2. Bordo M. and B. Eichengreen, D. Klingebiel, M. Martinez-Peria: "Is the crisis problem growing more severe?", *Economic Policy*, No. 32, 2001.
3. Czech National Bank: "Financial Stability Report 2004", January 2005.
4. Deutsche Bundesbank (1999). "The role of economic fundamentals in the emergence of currency crises in emerging markets", *Monthly Report*, April 1999.
5. Deutsche Bundesbank: "Die Deutsche Bundesbank", April 2006.
6. Deutsche Bundesbank: Financial Stability Review, November 2006.
7. European Central Bank: Financial Stability Review, June 2007.
8. Financial Stability Forum: "Update of the FSF Report on Highly Leveraged Institutions", May 2007.
9. González-Páramo, J. "Progress towards a framework for financial stability assessment", *Speech at the OECD World Forum on 'Statistics, Knowledge and Policy' on 28 June 2007*
10. Hoggarth, G. and V. Saporta (2001): "Costs of banking system instability: some empirical evidence", *Bank of England Financial Stability Review*, Issue 10, June 2001.
11. IMF: "Financial Sector Assessment Program", 27 November 2000.
12. IMF: "IMF Executive Board reviews experience with the Financial Sector Assessment Program", 6 April 2005.

¹ Гонсалес-Парамо (2007).

13. Kaminsky, G. and C. Reinhart: "The twin crises: the causes of banking and balance-of-payments problems", Board of Governors of the Federal Reserve System, International Finance discussion Papers, Number 544, March 1996.
14. Mörntinen, L. and P. Poloni, P. Sandars, J. Vesala: "Analysing banking sector conditions – how to use macro-prudential indicators", ECB Occasional Paper, No. 26/2005.
15. Schinasi, G. "Defining financial stability", IMF Working Paper, WP/04/187, October 2004.
16. Schinasi, G. "Safeguarding financial stability", IMF 2006.
17. Weber, Axel. "Bankenaufsicht und die Sorge für die Stabilität des Finanzsystems – zwei komplementäre Perspektiven", in: Zeitschrift für das gesamte Kreditwesen, Nr. 08/2007.

Отримано 4.09.2007 р.
Переклад з англ. Н.М. Середи.

Додаток

Центральні банки та оприлюднення ними результатів аналізу стану фінансової стабільності
(ілюстрований перелік)

Центральний банк	Організаційна структура з питань фінансової стабільності	Назва публікації	Частота (повторюваність)/ кількість сторінок публікації	Інші публікації з посиланням на фінансову стабільність
Австралія	Департамент з фінансової стабільності в межах Групи фінансової системи	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2004 р.)	Двічі на рік, ~ 50-75 сторінок	
Австрія	Відділ з питань фін. стабільності та банківської інспекції	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2001 р.)	Двічі на рік, ~ 160 сторінок	
Бельгія	Комітет з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2002 р.)	Щороку, ~ 130 сторінок	Останні розробки в фінансовій системі Бельгії
Бразилія	Група головних відділів	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2002 р.)	Двічі на рік, ~ 170 сторінок	
Болгарія	-	-	-	
Канада	Редакційна комісія	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2002 р.)	Двічі на рік, ~ 80 сторінок	
Китай	Відділ з питань фінансової стабільності, Група з фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2006 р.)	Щороку, ~ 180 сторінок	
Хорватія	-	-	-	Макропруденційний аналіз
Кіпр	Відділ з питань ліцензування та фінансової стабільності в межах Департаменту з банківського нагляду	-		
Чеська Республіка	Відділ з питань фінансової стабільності (в межах Департаменту економічних досліджень)	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2005 р.)	Щороку, ~ 100 сторінок	
Данія	Підрозділ фінансово-кредитних установ та фінансової стабільності (всередині Департаменту фінансових ринків)	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2002 р.)	Щороку, ~ 120 сторінок	
Естонія	Відділ з питань фінансової стабільності	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2003 р.)	Двічі на рік, ~ 70 сторінок	
<i>Європейський Центральний Банк</i>	Підрозділ з питань фінансової стабільності (всередині Управління з питань фінансової стабільності та нагляду)	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2004 р.)	Двічі на рік, ~ 230 сторінок	Стабільність банківського сектора ЄС, Статті у щомісячному бюлетені, Наукові статті
Фінляндія	Підрозділ Департаменту фінансових ринків та статистики	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2003 р.)	Щороку, ~ 90 сторінок	
Франція	Координаційний комітет (координація фінансової стабільності)	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2002 р.)	Двічі на рік, ~ 200 сторінок	

Німеччина	Комітет з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2003 р.)	Щороку, ~ 130 сторінок	Документи, представлені на обговорення (дослідження в сфері банківської справи та фінансування), Статті у щомісячному звіті
Індія	-	-	-	Щорічний звіт
Італія	-	-	-	Щорічний звіт
Японія	Відділ з вивчення фінансових систем та банків	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2006 р.)	Щороку, ~ 50 сторінок	
Корея	Відділ з питань стабільності фінансової системи	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2005 р.)	Двічі на рік, ~ 110 сторінок	
Латвія	Група Департаменту з питань монетарної політики	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2003 р.)	Двічі на рік, ~ 40 сторінок	
Нідерланди	Відділ з питань фінансової стабільності	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2004 р.)	Двічі на рік, ~ 30 сторінок	
Нова Зеландія	Відділ з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2004 р.)	Двічі на рік, ~ 50 сторінок	
Норвегія	Відділ з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2000 р.)	Двічі на рік, ~ 50 сторінок	
Португалія	Відділ з економічних досліджень	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2004 р.)	Щороку, ~ 200 сторінок	
Росія		Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2005 р.)	Щороку, ~ 50 сторінок	
Словенія	Відділ з питань фінансової стабільності	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2003 р.)	Щороку, ~ 160 сторінок	Статті, написані експертами
Південна Африка	Комітет з питань фінансової стабільності, Відділ з питань фінансової стабільності	Огляд фінансової стабільності (починаючи з 2004 р.)	Двічі на рік, ~ 40 сторінок	
Іспанія	Підрозділ з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 2002 р.)	Двічі на рік, ~ 50 сторінок	
Швеція	Відділ з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 1997 р.)	Двічі на рік, ~ 100 сторінок	
Швейцарія	Підрозділ з питань фінансової стабільності та контролю	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з червня 2003 р.)	Щороку, ~ 60 сторінок	
Таїланд	-	-	-	
Великобританія	Відділ з питань фінансової стабільності	Звіт про фінансову стабільність (починаючи з 1996)	Двічі на рік, ~ 150-180 сторінок	
США	-	-	-	Щоквартальний бюлетень